

[Hans Nielsen.]

gælder for Margarinefabrikkerne, idet det gaar ud paa, at man ikke maa benytte Betegnelser fra Mejeribrugtet for Varer, som er Kunstprodukter. Ogsaa dette Forslag kan jeg anbefale til velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg kan kun takke de ærede Ordførere for den Velvillie og Forstaaelse, hvormed de to Forslag, som her er til Behandling, er blevet modtaget; der er jo fra alle Sider udtalt Villighed til at forhandle om en Gennemførelse af Forslagene saa hurtigt, at de eventuelt kan blive ophøjet til Lov i indeværende Samling. Fra en enkelt Side, nemlig af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone), er der dog fremført en Række Betænkeligheder og udtalt Ønske om, at forskellige Forhold maatte blive Genstand for nærmere Forhandling og Undersøgelse i et Udvalg, og jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg finder en saadan nærmere Prøvelse overordentlig rimelig og betimelig og skal medvirke til, at alle de Oplysninger, som kan skaffes til Veje, bliver fremlagt for et saadant kommende Udvalg.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds mente, at jeg ikke havde ganske Ret i at sige, at her først og fremmest var et Hensyn at tage til Forbrugerne og derefter ogsaa et Hensyn til Mejerierne, men at jeg mere korrekt burde have sat Mejerierne i Spidsen og Forbrugerne i anden Række. Jeg skal ikke diskutere dette med det ærede Medlem; jeg mener, det er rigtigt, hvad jeg har sagt, hvis jeg har sagt det — jeg erindrer det ikke —, men det er i øvrigt underordnet, hvad man i saa Henseende vil nævne som Nummer 1. Hvis Hensynet virkelig var rettet først og fremmest paa Mejerierne — naa ja, saa skulde jeg ikke skamme mig derover. En Lovbestemmelse som den, vi her træffer, er ikke ukendt i andre Lande; der er endda en Række Lande, ikke her i Europa, men i andre Verdensdele, hvor overhovedet alt, hvad der hedder Margarinefremstilling og Fremstilling af kunstig Fløde, er forbudt af Hensyn til Mejeribrugtet og til lige af Hensyn til Forbrugerne. Den Lovgivning, vi har, vedrørende Forholdet mellem Smør og Margarine, er ikke enestaaende, den findes i meget skarpere Form i saa at sige alle andre Lande, og saa er jo dog Forholdet det, at der ikke er noget Land i Verden, hvor Fremstillingen af Smør og Eksporten af Smør, ikke blot for Landbruget, men for hele Samfundøkonomien, spiller en saadan Rolle som for vort Land. Der er

intet andet Land i Verden, hvor Eksporten af Smør og det Biprodukt fra Smørproduktionen, som Flæskeproduktionen ret beset er, fordi det er Affaldsproduktet skummet Mælk, der her kommer i Betragtning, udgør 85—90 pCt. af hele Landbrugets samlede Eksport, og der er ingen, der behøver at være i Tvivl om, at intet andet Land, som var i samme Situation som vort, vilde skamme sig ved at sige, at der træffes Lovforanstaltninger for at sikre ikke en Prisfordyrelse og en økonomisk Fordel, men Kvaliteten og Kontrollen med Kvaliteten af et Produkt, som spiller en saa mægtig Rolle for hele Landets Økonomi. Saa hvis det ærede Medlem havde Ret i, at Hensynet først og fremmest gælder Mejerierne, vilde jeg i og for sig ikke skamme mig over at sige, at det ogsaa er et Hensyn, som fortjener at blive iagttaget her i Landet. Men naar det ærede Medlem hævdede, at der var Tale om en Beskyttelse af Landbruget, og saa paa Basis af en Ordlighed gjorde gældende, at det var ejendommeligt, at man ikke ogsaa vilde interessere sig for Beskyttelse af andre Erhverv — naar det ærede Medlem udtalte sig saaledes, betyder Ordet i den sidste Sætning jo Toldbeskyttelse eller en Beskyttelse, der i alt Fald giver en økonomisk Fordel med Hensyn til Priserne, unddrager Konkurrencen —, saa maa jeg sige, at en saadan Sammenstilling overrasker mig noget. De to Ting har aldeles ikke noget med hinanden at gøre. Det, der her kræves, er det, som vi har fastsat i tidligere Lovbestemmelser, baade i Smørloven og i Margarineloven, at man ikke maa bruge Betegnelserne Mælk, Fløde og Smør paa andre Produkter end dem, der virkelig er Mælk, Fløde og Smør, selv ikke naar man bruger fremmede Udtryk som Ice-Cream, for Ice-Cream betyder Flødeis, direkte oversat. Jeg er enig med det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen) i, at det er af allerstørste Betydning for Forbrugerne, at de ved, hvad de faar. Saa kan de i øvrigt selv om, hvad de foretrækker, det er en Sag for sig; men man maa ikke udgive Produkterne for andet end det, de i Virkeligheden er. Jeg beder ærede Medlemmer tænke sig det Tilfælde, at det nu netop var Kokosfedt, der var det bedste, det fineste, det mest værdifulde, det dyreste, det, Folk helst vilde have, og at de maatte tage til Takke med Smør, naar de ikke kunde faa det dyre Kokosfedt. Det er nu heldigvis ikke Tilfældet — det er en stor Lykke for os —, men jeg sætter det Tilfælde. Hvad tror man saa Producenterne af den dyre, værdifulde, fine Vare Kokosfedt vilde sige, hvis vore